

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 19 januari 1923 kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående gillande av den riksbanken meddelade frihet från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld.

I en till riksdagen avlåten, den 13 innevarande januari dagtecknad proposition nr 6, som hänvisats till bankoutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, i anledning av § 72 regeringsformen, hemställt, att det i kungörelsen den 27 september 1922 lämnade medgivande, att riksbanken må för tiden till och med den 31 mars 1923 vara fritagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse, måtte av riksdagen gillas.

I åberopade statsrådsprotokollet erinrar departementschefen till en början, att motsvarande fråga förevar vid 1922 års riksdag. I anledning av Kungl. Maj:ts förslag beslöt nämligen riksdagen gilla av Kungl. Maj:t i kungörelse den 26 september 1921 lämnat medgivande att riksbanken skulle för tiden till och med den 31 mars 1922 vara fritagen från sedelinlösningsskyldighet. Vidare hade riksdagen i anledning av särskilda propositioner medgivit ytterligare förlängning av nämnda frihet från sedelinlösningsskyldigheten från och med den 1 april till och med den 15 maj samt från och med den 16 maj till och med den 30 juni 1922.

Med stöd av § 72 regeringsformen har Kungl. Maj:t därefter, på framställning av fullmäktige i riksbanken och efter samråd jämväl med fullmäktige i riksgäldskontoret, medgivit fortsatt befrielse från sedelinlösningsskyldigheten från och med den 1 juli till och med den 30 september samt därefter från och med den 1 oktober 1922 till och med den 31 mars 1923. Den senast i ämnet utfärdade kungörelsen är dagtecknad den 27 september 1922.

Till åberopade statsrådsprotokollet har föredragande departementschefen vidare erinrat, hurusom ett godkännande av Kungl. Maj:ts föreliggande förslag icke syntes innebära något riksdagens ställningstagande i fråga om riksbankens sedelinlösningsskyldighet efter den 31 mars

1923, varjämte departementschefen förklarar sig sakna anledning att i detta sammanhang närmare uttala sig angående penningpolitiken.

Utskottet.

Med hänsyn till vad i åberopade statsrådsprotokollet blivit anfört har utskottet ansett sig böra tillstyrka bifall till Kungl. Maj:ts proposition och får alltså hemställa,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition nr 6
må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 19 januari 1923.

På bankoutskottets vägnar:

BERNH. ERIKSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:
av första kammaren: herrar *Gustafsson, Öhngren, Waller, Enhörning, Vindahl, Johansson, Malmberg* och *Berge*;
av andra kammaren: herrar *Eriksson* i Grängesberg, *Gustafsson* i Örebro, *Borggren, Bäcklund, Winkler, Lovén, Ryberg* och *Janson* i Kungsör.
